

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

زیارت عاشورا

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ؛ السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا
ابْنَ رَسُولِ اللَّهِ؛ [السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا خَيْرَةَ اللَّهِ وَابْنَ
خَيْرَتِهِ؛]

سلام بر تو ای اباعبدالله؛ سلام بر تو ای فرزند فرستاده خدا؛ [سلام بر تو
ای برگزیده خدا و فرزند برگزیده او؛]

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَابْنَ سَيِّدِ
الْوَصِيِّينَ؛

سلام بر تو ای فرزند امیرمؤمنان، و فرزند سرور جانشینان [پیامبر]؛

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ابْنَ فَاطِمَةَ سَيِّدَةِ نِسَاءِ الْعَالَمِينَ؛

سلام بر تو ای فرزند فاطمه، سرور بانوان جهانیان؛

السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا ثَارَ اللَّهِ وَ ابْنَ ثَارِهِ، وَ الْوَثَرَ
الْمَوْتُورَ؛

سلام بر تو ای خون خدا [که خداوند خون خواه توست] و فرزند خون
خدا؛ و ای تنهای ستم دیده [که هنوز انتقام خونت گرفته نشده است]؛

السَّلَامُ عَلَيْكَ وَ عَلَى الْأَزْوَاجِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ،
عَلَيْكُمْ مِنِّي جَمِيعاً سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا، مَا بَقِيْتُ وَ بَقِيَ
اللَّيْلُ وَ النَّهَارُ.

سلام بر تو و بر جان‌هایی که به درگاهت فرود آمدند [و در رکابت
آرمیدند]. از جانب من بر همگی شما سلام خدا باد؛ تا ابد، تا زمانی که
من هستم و تا روز و شب برپاست.

يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، لَقَدْ عَظُمَتِ الرَّزِيَّةُ، وَ جَلَّتْ وَ
عَظُمَتِ الْمُصِيبَةُ بِكَ عَلَيْنَا، وَ عَلَى جَمِيعِ أَهْلِ
الْإِسْلَامِ،

ای اباعبدالله! به راستی که این سوگ گران شد، و مصیبت [شهادت] تو بر
ما و بر تمام مسلمانان بس بزرگ و سنگین گشت؛

وَ جَلَّتْ وَ عَظُمَتْ مُصِيبَتُكَ فِي السَّمَاوَاتِ، عَلَى
جَمِيعِ أَهْلِ السَّمَاوَاتِ،

و مصیبت تو در آسمان‌ها نیز بر تمامی اهل آسمان، گران و عظیم شد.

فَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَصَّسَتْ أَساسَ الظُّلْمِ وَ الْجَوْرِ
عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ،

پس خدا لعنت کند گروهی را که پایه و اساسِ ظلم و بیداد بر شما
اهل بیت را بنا نهادند؛

وَ لَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً دَفَعَتْكُمْ عَنْ مَقَامِكُمْ، وَ
أَزَالَتْكُمْ عَنْ مَرَاتِبِكُمْ، الَّتِي رَتَّبَكُمْ اللَّهُ فِيهَا،

و خدا لعنت کند گروهی را که شما را از مقامتان کنار زدند و از مرتبه‌هایی
که خداوند شما را در آن‌ها جای داده بود، دور کردند؛

وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً قَتَلَتْكُمْ، وَلَعَنَ اللَّهُ الْمُمَهِّدِينَ لَهُمْ
بِالتَّمَكِينِ مِنْ قِتَالِكُمْ؛

و خدا لعنت کند گروهی را که شما را به قتل رساندند؛ و خدا لعنت کند
کسانی را که [با فراهم کردن امکانات] زمینه را برای جنگ با شما مهیا
کردند.

بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ، وَ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَ
أَتْبَاعِهِمْ وَ أَوْلِيَائِهِمْ.

من به پیشگاه خدا و در حضور شما، از آنان و از شیعیان، پیروان و
دوستانشان بیزار می‌جویم.

يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، إِنِّي سِلْمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ، وَ حَرْبٌ
لِمَنْ حَارَبَكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ،

ای اباعبدالله! من تا روز قیامت در صلحم با هر که با شما در صلح است،
و در جنگم با هر که با شما می‌جنگد؛

وَلَعَنَ اللَّهُ آلَ زِيَادٍ وَآلَ مَرْوَانَ، وَلَعَنَ اللَّهُ بَنِي أُمَيَّةَ
قَاتِبَةً، وَلَعَنَ اللَّهُ ابْنَ مَرْجَانَةَ، وَلَعَنَ اللَّهُ عُمَرَ بْنَ
سَعْدٍ، وَلَعَنَ اللَّهُ شِمْرًا،

و خدا لعنت کند خاندان زیاد و خاندان مروان را، و خدا لعنت کند تمامی
بنی امیه را، و خدا لعنت کند پسر مرجانه [= عبیدالله بن زیاد] و عمر بن
سعد و شمر را؛

وَلَعَنَ اللَّهُ أُمَّةً أَسْرَجَتْ وَأَلْجَمَتْ وَتَنَقَّبَتْ لِقِتَالِكَ؛
بِأَبِي أَنْتَ وَ أُمِّي،

و خدا لعنت کند گروهی را که اسبها را زین کردند، لجام زدند و برای
جنگ با تو نقاب بستند [و آماده شدند]. پدر و مادرم به فدایت!

لَقَدْ عَظُمَ مُصَابِي بِكَ، فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَ
مَقَامَكَ وَ أَكْرَمَنِي بِكَ،

به راستی که مصیبت تو بر من بسیار گران و سنگین است؛ پس، از
خدایی که مقام تو را گرامی داشت و مرا نیز به واسطه [محبت] تو
کرامت بخشید، درخواست می‌کنم

أَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِكَ مَعَ إِمَامٍ مَنْصُورٍ، مِنْ أَهْلِ
بَيْتِ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ.

که خون خواهی تو را در رکابِ امامِ یاری شده‌ای از خاندان محمد (درود
خدا بر او و خاندانش) روزی من گرداند.

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي عِنْدَكَ وَجِيهًا بِالْحُسَيْنِ عَلَيْهِ
السَّلَامُ، فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ.

خداوندا! به حق حسین (علیه السلام)، مرا در دنیا و آخرت نزد خودت
آبرومند و سرافراز بگردان.

يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ، إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ وَإِلَى رَسُولِهِ، وَ
إِلَى أَمِيرِ الْمُؤْمِنِينَ، وَإِلَى فَاطِمَةَ، وَإِلَى الْحُسَيْنِ وَ
إِلَيْكَ بِمُؤَالَاتِكَ،

ای اباعبدالله! من به پیشگاه خدا، و رسول او، و امیرمؤمنان، و فاطمه، و
حسن، و به پیشگاه شما تقرب می‌جویم؛ از طریق دوستی و ولایت شما،

و بِالْبَرَاءَةِ مِمَّنْ أَسَّسَ أَساسَ ذَٰلِكَ، وَ بَنَىٰ عَلَيْهِ
بُنْيَانَهُ،

و از طریق بیزاری جستن از کسانی که پایه و اساس این [ظلم] را بنا
نهادند و ساختمان [ستم] خود را بر آن استوار کردند،

وَ جَرَىٰ فِي ظُلْمِهِ وَ جَوْرِهِ عَلَيْكُمْ وَ عَلَىٰ
أَشْيَاعِكُمْ؛ بَرِئْتُ إِلَى اللَّهِ وَ إِلَيْكُمْ مِنْهُمْ،

و در ظلم و بیدادِ خود بر شما و شیعیانتان تداوم یافتند؛ من به پیشگاه
خدا و در حضور شما، از آنان بیزاری می‌جویم،

وَ أَتَقَرَّبُ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ إِلَيْكُمْ، بِمُؤَالَاتِكُمْ وَ مُوَالَاةِ
وَلِيِّكُمْ،

و ابتدا به سوی خدا و سپس به سوی شما تقرب می‌جویم؛ با دوستی
شما و دوستیِ دوستدارانِ شما،

و بِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَعْدَائِكُمْ، وَ النَّاصِبِينَ لَكُمْ
الْحَرْبَ، وَ بِالْبَرَاءَةِ مِنْ أَشْيَاعِهِمْ وَ أَتْبَاعِهِمْ؛

و با بیزاری از دشمنانتان و آنان که آتش جنگ با شما را برافروختند، و
با بیزاری از پیروان و دنباله‌روهای آنان.

إِنِّي سَلَمٌ لِمَنْ سَالَمَكُمْ، وَ حَرْبٌ لِمَنْ حَارَبَكُمْ، وَ
وَلِيٌّ لِمَنْ وَالَاكُمْ، وَ عَدُوٌّ لِمَنْ عَادَاكُمْ؛

من در صلحم با هر که با شما در صلح است، و در جنگم با هر که با شما
می‌جنگد، و دوستم با هر که شما را دوست دارد، و دشمنم با هر که با
شما دشمنی می‌ورزد؛

فَأَسْأَلُ اللَّهَ الَّذِي أَكْرَمَنِي بِمَعْرِفَتِكُمْ، وَ مَعْرِفَةِ
أَوْلِيَائِكُمْ، وَ رَزَقَنِي الْبَرَاءَةَ مِنْ أَعْدَائِكُمْ،

پس، از خداوندی که مرا به شناختِ شما و شناختِ دوستانتان گرامی
داشت و بیزاری از دشمنانتان را روزی من کرد، درخواست می‌کنم

أَنْ يَجْعَلَنِي مَعَكُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ، وَأَنْ يُثَبِّتَ
لِي عِنْدَكُمْ قَدَمَ صِدْقٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ؛

که مرا در دنیا و آخرت با شما همراه گرداند، و گام‌هایم را در راه صداقت
و وفاداری به شما، در دنیا و آخرت استوار بدارد؛

وَأَسْأَلُهُ أَنْ يُبَلِّغَنِي الْمَقَامَ الْمَحْمُودَ لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ،

و از او می‌خواهم که مرا به آن مقام ستوده‌ای که شما در پیشگاه خدا
دارید، برساند؛

وَأَنْ يَرْزُقَنِي طَلَبَ ثَارِي (ثَارِكُمْ) مَعَ إِمَامٍ هُدًى
(مَهْدِيٍّ) ظَاهِرٍ نَاطِقٍ بِالْحَقِّ مِنْكُمْ؛

و روزی‌ام کند که خون‌خواه شما باشم، در رکابِ امامی هدایت‌گر از
خاندان شما، که آشکار است و به حق سخن می‌گوید؛

وَأَسْأَلُ اللَّهَ بِحَقِّكُمْ، وَبِالشَّأْنِ الَّذِي لَكُمْ عِنْدَهُ،
أَنْ يُعْطِيَني بِمُصَابِي بِكُمْ، أَفْضَلَ مَا يُعْطِي مُصَاباً
بِمُصِيبَتِهِ؛

و از خدا درخواست می‌کنم به حق شما و به آن منزلت و جایگاهی که
نزد او دارید، که در برابر عزادار بودنم برای شما، برترین پاداشی را که به
یک مصیبت‌زده در برابر مصیبتش می‌دهد، به من عطا کند؛

مُصِيبَةً مَا أَعْظَمَهَا وَ أَعْظَمَ رَزِيَّتَهَا فِي الْإِسْلَامِ، وَ
فِي جَمِيعِ السَّمَاوَاتِ وَ الْأَرْضِ.

مصیبتی که چقدر بزرگ است، و چه سوگِ عظیمی است در جهان اسلام
و در تمام آسمان‌ها و زمین!

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي فِي مَقَامِي هَذَا مِنْ تَنَالِهِ مِنْكَ
صَلَوَاتٌ وَ رَحْمَةٌ وَ مَغْفِرَةٌ.

خداوندا! مرا در این جایگاه، از کسانی قرار ده که درود، رحمت و آمرزشی
از جانب تو به آنان می‌رسد.

اللَّهُمَّ اجْعَلْ مُحْيَايَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَمَمَاتِي
مَمَاتَ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ.

خداوندا! زندگی‌ام را همچون زندگی محمد و خاندان محمد، و مرگم را
همچون مرگ محمد و خاندان محمد قرار ده.

اللَّهُمَّ إِنَّ هَذَا يَوْمٌ تَبَرَّكَتْ بِهِ بَنُو أُمِّيَّةَ، وَابْنُ آكِلَةِ
الْأَكْبَادِ،

خداوندا! این روز، روزی است که بنی‌امیه و فرزند آن زن جگرخوار [=]
هند، مادر معاویه] آن را مبارک و خجسته شمردند؛

اللَّعِينُ ابْنُ اللَّعِينِ، عَلَى لِسَانِكَ وَ لِسَانِ نَبِيِّكَ صَلَّى
اللَّهُ عَلَيْهِ وَآلِهِ،

همان ملعون فرزند ملعون، که بر زبان تو و زبان پیامبرت (درود خدا بر
او و خاندانش) لعنت شدند؛

فِي كُلِّ مَوْطِنٍ وَ مَوْقِفٍ وَقَفَ فِيهِ نَبِيُّكَ صَلَّى اللَّهُ
عَلَيْهِ وَآلِهِ.

در هر جایگاه و هر توقفگاهی که پیامبرت (درود خدا بر او و خاندانش)
در آن ایستاد [و حضور یافت].

اللَّهُمَّ الْعَنْ أَبَا سُفْيَانَ وَ مُعَاوِيَةَ، وَ يَزِيدَ بْنَ مُعَاوِيَةَ،
عَلَيْهِمْ مِنْكَ اللَّعْنَةُ أَبَدَ الْأَبَدِينَ،

خداوندا! ابوسفیان، معاویه و یزید بن معاویه را لعنت کن؛ لعنتی از
جانب تو بر آنان باد، تا ابد و برای همیشه!

وَ هَذَا يَوْمٌ فَرِحَتْ بِهِ آلُ زِيَادٍ وَ آلُ مَرْوَانَ، بِقَتْلِهِمْ
الْحُسَيْنَ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَيْهِ.

و این روز، روزی است که خاندان زیاد و خاندان مروان، به خاطر به قتل
رساندن حسین (درود خدا بر او) در آن شادمانی کردند.

اللَّهُمَّ فَضَاعِفْ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَ مِنْكَ وَ الْعَذَابَ
[الْأَلِيمَ].

خداوندا! پس لعنت و عذابِ [دردناک] خویش را بر آنان دوچندان کن.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَتَقَرَّبُ إِلَيْكَ فِي هَذَا الْيَوْمِ، وَ فِي مَوْقِفِي
هَذَا، وَ أَيَّامِ حَيَاتِي،

خداوندا! من در این روز، و در این جایگاهی که هستم، و در تمام روزهای
زندگی‌ام، به درگاه تو تقرب می‌جویم؛

بِالْبَرَاءَةِ مِنْهُمْ وَ اللَّعْنَةِ عَلَيْهِمْ، وَ بِالْمُؤَالَاةِ لِنَبِيِّكَ وَ
آلِ نَبِيِّكَ، عَلَيْهِ وَ عَلَيْهِمُ السَّلَامُ.

با بی‌زاری جستن از اینان و لعنت فرستادن بر آنان، و با دوستی پیامبرت
و خاندانِ پیامبرت (که درود بر او و بر ایشان باد).

سپس صد مرتبه می‌گویی: اللَّهُمَّ الْعَنْ أَوَّلَ ظَالِمٍ ظَلَمَ

حَقَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ، وَآخِرَ تَابِعٍ لَهُ عَلَى ذَلِكَ.

خداوندا! لعنت کن نخستین ستمکاری را که به حق محمد و خاندان محمد ستم کرد، و [همچنین لعنت کن] آخرین کسی را که در این ستم از او پیروی کرد.

اللَّهُمَّ الْعَنْ الْعِصَابَةَ الَّتِي جَاهَدَتِ الْحُسَيْنَ، وَ شَايَعَتْ وَ بَايَعَتْ وَ تَابَعَتْ عَلَى قَتْلِهِ. اللَّهُمَّ الْعَنَّهُمْ جَمِيعاً.

خداوندا! لعنت کن گروهی را که با حسین جنگیدند، و برای کشتن او هم‌گام شدند و پیمان بستند و پیروی کردند. خداوندا! همگی آنان را لعنت کن.

بعد صد مرتبه می‌گویی: السَّلَامُ عَلَيْكَ يَا أَبَا عَبْدِ اللَّهِ،

وَ عَلَى الْأَزْوَاجِ الَّتِي حَلَّتْ بِفِنَائِكَ،

سلام بر تو ای اباعبدالله، و بر جان‌هایی که به درگاهت فرود آمدند [و در رکابت آرمیدند]؛

عَلَيْكَ مِنِّي سَلَامُ اللَّهِ أَبَدًا، مَا بَقِيْتُ وَبَقِيَ اللَّيْلُ وَ
النَّهَارُ،

از جانب من سلام خدا بر تو باد، تا ابد، تا زمانی که من هستم و تا روز
و شب برپاست؛

وَلَا جَعَلَهُ اللَّهُ آخِرَ الْعَهْدِ مِنِّي لِزِيَارَتِكُمْ.

و خداوند این [زیارت] را آخرین زیارت من از شما قرار ندهد.

السَّلَامُ عَلَى الْحُسَيْنِ، وَعَلَى عَلِيِّ بْنِ الْحُسَيْنِ، وَعَلَى
أَوْلَادِ الْحُسَيْنِ، وَعَلَى أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ.

سلام بر حسین، و بر علی بن الحسین، و بر فرزندان حسین، و بر یاران
حسین.

آنگاه می‌گویی: اللَّهُمَّ خُصَّ أَنْتَ أَوَّلَ ظَالِمٍ بِاللَّعْنِ

مِنِّي، وَابْدَأْ بِهِ أَوَّلًا، ثُمَّ الثَّانِي وَالثَّالِثَ وَالرَّابِعَ.

خداوندا! نخستین ستمکار را از جانب من به لعنت ویژه خود اختصاص
ده، و لعنت را از او آغاز کن؛ سپس دومین، سومین و چهارمین [ستمکار]
را.

اللَّهُمَّ الْعَنْ يَزِيدَ خَامِسًا، وَ الْعَنْ عُبَيْدَ اللَّهِ بْنَ
زِيَادٍ، وَ ابْنَ مَرْجَانَةَ،

خداوندا! یزید را به عنوان پنجمین نفر لعنت کن، و لعنت کن عبیدالله
بن زیاد و پسر مرجانه را،

وَ عُمَرَ بْنَ سَعْدٍ وَ شِمْرًا، وَ آلَ أَبِي سُفْيَانَ وَ آلَ زِيَادٍ،
وَ آلَ مَرْوَانَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ.

و عمر بن سعد و شمر را، و خاندان ابوسفیان، خاندان زیاد و خاندان
مروان را تا روز قیامت.

سپاس به سجده می‌روی و می‌گویی: اللَّهُمَّ لَكَ الْحَمْدُ
حَمْدَ الشَّاكِرِينَ لَكَ عَلَى مُصَابِهِمْ؛ الْحَمْدُ لِلَّهِ عَلَى
عَظِيمِ رَزَقِي.

خداوندا! تو را سپاس می‌گویم؛ همچون سپاسِ شکرگزاران بر مصیبت و
اندوهشان. خدا را سپاس بر بزرگی عزای من.

اللَّهُمَّ ارْزُقْنِي شَفَاعَةَ الْحُسَيْنِ يَوْمَ الْوُرُودِ،

خداوندا! شفاعتِ حسین را در روز ورود [به صحرای محشر] روزی من گردان،

وَ ثَبَّتْ لِي قَدَمَ صِدْقٍ عِنْدَكَ مَعَ الْحُسَيْنِ، وَ
أَصْحَابِ الْحُسَيْنِ، الَّذِينَ بَذَلُوا مُهَجَهُمْ دُونَ
الْحُسَيْنِ عَلَيْهِ السَّلَامُ.

و گام‌های صادقانه و استوار مرا نزد خودت، در کنار حسین و یاران
حسین ثابت بدار؛ همان کسانی که خونِ قلبشان [= جانشان] را در راه
دفاع از حسین (علیه‌السلام) فدا کردند.

التماس دعا